

saadant Ministerium — men naar disse Fællesudvalg ikke havde andet Bælg end enten at bringe dette Offer eller at offere den Enighed og gjenfældige Overenskomst, som nødvendig maa fordres, for at der kan komme en Finantslov frem, forekommer det mig at være uberettiget at udtale en sli­ g Anke over disse Fællesudvalg. For mit Vedkommende kan jeg kun ønske, at, hvis der kommer et Fællesudvalg i Anledning af den Strid, som nu føres — som jeg haaber og venter — det da vil følge sine Forgængeres Exempel. Jeg tror ikke at citere de Ord, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds brugte, urigtig, naar jeg siger, at han opfordrede det nærværende Ministerium til at „udkæmpe den Kamp, som nu er begyndt“, og tilføjede det „sin og Meningsfællers vægtfulde Bistand i denne Kamp“. (Bille: „Vægtfulde“ har jeg ikke sagt!) Nei, det er mit Ord. Men naar det ærede Medlem sagde dette, saa savner jeg Noget i hans Udtalelse. Det er selvsagt fuldstændig berettiget fra det ærede Medlems Side at stille sig saaledes, det maa blive hans og Meningsfællers Sag; men det ærede Medlem indrømmede selv, at Forfatningen ved en saadan forfat­ tingskamp „kunde spændes paa den alvorligste Kraftprøve, og at meget betydelige Interesser derved kunne komme til at staa paa Spil“ — og derfor savner jeg fra det ærede Medlems Side en Oplysning om, hvorledes dette Ministerium, som han saaledes tilføjede sin og Meningsfællers Bistand til at fortsætte Kampen, vil være i Stand til at fortsætte denne Kamp paa forfatningsmæssig Grund, hvis der ikke kommer Enighed tilstede mellem de forskellige Afdelinger af Lovgivningsmagten om Finantsloven. Jeg skal gjerne indrømme, at jeg har grumme lidt Indsigt i statsretlige Forhold og skal være overordentlig villig til at lade mig belære i saa Henseende; men hidtil har jeg ikke været i Stand til at søle mig virkelig oplyst om, at der er en saadan forfatningsmæssig Grund at staa paa for Regjeringen, naar den ikke har en af Rigsdagen vedtagne Finantslov at regjere med. (Sal: Det er et Spørgsmaal!). Ja det kan være at det er Spørgsmaal, jeg veed intet derom, hidtil er det ikke blevet tilstrækkelig oplyst, i alt Fald ikke for mig, at der er saadan Grund; maatte det kun ikke koste os altfor Meget at faae Spørgsmaalet be­ svaret, maatte denne Oplysning ikke blive os altfor dyr. Jeg overser naturligvis ikke Ministeriets konstitutionelle Ret til at opløse enten det ene eller det andet Thing, men den midlertidige Tilstand, som kan komme frem derved, den midlertidige Forlængelse af den nærværende Finantslov er Noget, som man ikke behøver at tale om, det er bekendt nok. Men for det Første tror jeg nu ikke, at man har nogen synderlig Tro til, at en Opløsning af dette Thing vil føre til en væsentlig anden Sammen­ sætning end den nærværende, og for det Andet tror jeg ikke, at det er det, man tænker paa, naar

man taler om at kæmpe Striden til Ende. Men ud over dette er det aldeles umuligt for mig at forstaa, at det, at Ministeriet vedblivende vilde føre Regjeringen uden den af Rigsdagen vedtagne Finantslov, skulde være at føre Kampen paa en forfatningsmæssig og grundlovmæssig Grund. Naar man staa saaledes, at det er klart nok, at ikke dette Thing, i det Hele ikke det ene af Thingene, er i Stand til ensidig at frembringe en Afgjørelse til Gunst for sine Ansøgere, men man veed, at begge Thingene ere henviste til at komme overens med hinanden, saa forekommer det mig, at det er det, vi have at søge efter, og at, hvormeget de Offre end skulde koste, som skulde bringes for at komme til Enighed, saa maa disse Offre dog hellere bringes, end man skulde bringe det store Offer, at der ingen Enighed kom imellem de to Thing, thi jeg tror ikke, at der er Noget, som er i Stand til at sige os med Bestemthed, hvor dyrt dette Offer kan blive, ikke alene for Nutiden, men ogsaa for Eftertiden.

Jagt: Den ærede sidste Tale­ rette­ de et Spørgsmaal til de Medlemmer, som vare Meningsfællere med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Jeg er Meningsfælle med dette Medlem i den Udtalelse, som han fremsatte igaar, og jeg vil præcisere, at det kun er med Hensyn til denne Udtalelse, at jeg i Mindelighed kan erklære mig for at være dette ærede Medlems Meningsfælle. Jeg skal altsaa svare for mit eget Vedkommende — maaske er der flere, som kunne svare som jeg paa det fremsatte Spørgsmaal. Naar det nævnte ærede Medlem har erklæret, at vi loyalt vilde slutte os til Ministeriet under den stedfindende Kamp, saa vil den forfatningsmæssige Grund, som vi have tænkt os, at det nærværende Ministerium vil staa paa, naar Thingene ikke kunne enes om en Finantslov, blive akkurat den samme forfatningsmæssige Grund, som ethvert andet Ministerium, der afløste det, naar det ingen Finantslov havde, maatte staa paa (Munterhed). Ja de Herrer derovre maa gjerne le deraf, der er saa Meget i deres Op­ træden, der virkelig er latterligt. For ikke lang Tid siden udtalte jeg i denne Sal, at, naar Flertallet ved sin Op­ træden skabte en Tilstand, der laa udenfor Forfatningen eller i alt Fald udenfor Forfatningens Forudsætninger, saa kunde det ikke bebrejdes Ministeriet eller Mindretallet eller nogen Anden, at vi maatte tage Stillingen saaledes, som

Rettelser.

Sp. 3630, L. 31—32: „(Schjorriings Eftermand)“ læs: „(Kristen Nielsen)“.